

Видях доброто

Аз виждам доброто навсякъде около себе си, защото правя добро и вярвам в силата на всеки жест на внимание, на съпричастност, когато е в помощ на нуждаещите се. Това да бъдеш добър без причина е нещо, от което всеки има нужда. За да направиш добро, не се изисква много. Може само с усмивка да зарадваш някого или да го накараш и той да се усмихне. Най-простото и малко нещо може да значи много за един човек. Опитвам се всеки изминал ден да правя нещо добро, колкото и малко да е то. Например да пренеса покупките на възрастен или да му отстъпя място в автобуса. Вярвайте, че когато правите добро, то ще ви се върне по един или друг начин.

Сега ще ви разкажа моята история за видяното от мен добро. Едни наши съседни решиха да си осиновят дете. Те дълго време мечтаеха да имат свое собствено, но въпреки че Господ не ги дари с такова, те не се отказаха от желанието си да даряват и да полагат грижи и обич за някого. Това ги подтикна към осиновяването на дете, чието детство успяха да направят по-добро, отколкото би било без родители. Те го дариха с щастие и любов. Осиновиха си момиченце, което по уникална случайност много прилича на приемната му майка. Това дете внесе щастие в тяхното семейство, то се превърна в техния лъч светлина, който да озарява живота им. Виждайки щастиято, което има в техния дом, аз успях да оценя стойността на доброто. Тяхната постъпка трябва да бъде пример за всеки, който е загубил доброто в себе си.

За напред бих искала да помагам на нуждаещите се хора, на по-възрастните, защото няма нищо по-хубаво и запомнящо се от добрата постъпка.

Елиза Фейзиева Хайвазова- VI клас

Средно училище „Антим I“,

гр. Златоград